

gloriam, & incorruptionis munus, complura ejus loca evincunt; immo donum hoc Corpori Christi jam conlatum multis extollit. Et quantam quidem in Cœlesti illa Hierusalem sit jam Sanctorum Beatitudo, ex ipso Hilario intelliges ita scribente Tractat. in Psalm. lxxi. num. 3. *Sitivit Anima mea ad Deum vivum, quando veniam, & parebo ante Faciem tuam? Hoc Animæ desiderium, hæc sitis Spei ejus est, ut Dei sibi proveniat Adspēctus, ut quamprimum raptus in nubibus, Deo Christo obviam elevatus appareat.* Infra addit: *Sed in Sancto Dei non aliter apparebunt Deo, quam secundum illud: Qui me vidit, vidit & Patrem. Apparens Filio, Patri apparebit in Filio. Atque ut in Sancto appariturus Deo, subjecit: Ut viderem virtutem tuam & gloriam tuam. Eum videlicet ut videret, qui secundum Apostolum & Virtus Dei est, & in Gloria Dei est: visurus autem non ad aliud, quam ad consortium Eternitatis merendum, & ad Regni Cœlestis aternitatem sortiendam: quia hæc per misericordiam Dei ultra vitæ hujus beatitudinem præparentur. Igitur Justi, quum hinc dissolvuntur, sunt cum Christo, quem qui videt, videt & Patrem; & Christum intuentur in Gloria Dei. Nega his, si potes, Beatitudinem ac Visionem Dei in Cœlo. Ad hæc, ut infra videbimus cap. xiv. nihil aliud Hilario est Paradisus, nisi Regnum Cœlorum, quo etiam ait translatam fuisse poenitentem Latronem. Huic autem Latroni alios quoque similes ait, in illam propterea Gloriam invectos. Scimus, inquit Tractat. in Psalm. lxxv. num. 26. *plures sacramentorum divinarum ignaros, exemplo Martyrum ad martyrium cucurrisse; & extra scientiam Fidei ante viventes, facto Fidei præsentis edoctos ipsam illam consummatam in martyrio Fidei Gloriam consequutos. Qualis fuit ille, qui Dominum in sua damnatione confessus est, dicens: Memento mei, Domine, quum veneris in Regnum tuum. Qui mox tale martyrii a Domino munus accepit: Amen dico tibi; hodie mecum eris in Paradiso.* Si in Paradisum, hoc est, in Regnum, devector est Latro: ergo & ceteri Martyres, sive testes Fidei Christi, illuc fuere deducti. In Libro quoque x. de Trinitat. num. 61. ait: *Promissio Paradisi, viventis Dei Regnum est.* Auctor est etiam idem S. Episcopus Tractat. in Psalm. lxxvii. num. 27. *Dominum Salvatorem nostrum in Cœlestem Regiam ingressum, Virtutibus Cœlestibus, Animisque Sanctorum, iter ejus præeuntibus: atque adeo non oclusa, ut Burnetus dicitur, sed jamdiu reclusa Justis fuere Cœlorum ostia. Neque in locis dumtaxat indicatis, sed & in aliis Hilarius ipse prodidit minime procrastinatam Sanctorum Beatitatem in Cœlis. Tractat. in Psalm. li. num. 17. de viventium terra, cuius non semel supra fecimus mentionem, agit, eamque Regnum Christi esse nos docet, hoc est beatum in Cœlis cum Christo consortium. Avulsus, inquit, de tabernaculo, eradicabitur. & de viventium terra. Qui enim non manebit in Christo Regni Christi incolatus. Non, erit autem, non quod sibi non putaverit incolatus; universis enim patet, ut consortes sint corporis Dei atque Regni &c. Propterea, teste eodem S. Antistite, in fine ejusdem Tractatus num. 24. Justus in hoc Mundo Domini nostri Jesu Christi nomen expectat: Jesum scilicet videre, id est**